

1890 JAN 1890 til 1890 JANUAR 1890 254, 406

9. Kommunikationsvæsenet.

Angaaende den faste Skydsstation i Karasjok	18, 395
Andragende om Bidrag til Vedligeholdelse af Veien Vadsø—Ekkero	19, 395
Angaaende Overtagelsen af Vedligeholdet af Elveforbygningen ved Lampebakken og Veianlægget ved Eibybakken	20, 395
Angaaende Forandringer i Veilovgivning	105, 400
Andragende om Bidrag til Bygning af Bro over Nyelven i Næsseby Herred	116, 401
Angaaende Spørgsmaalet om Opretholdelsen af de finmarkske Landdistrikters og Byers Særstilling til Udligningen af den almindelige Veiskat	205, 411
Angaaende Skydsstationsholdet i Seida	212, 412
Førestilling fra Veidirektøren angaaende Veiarbeider i Amtet	256, 412
Anmodning om Amtsformandskabets Anbefaling til Anlæg af Vei mellem Kistrand og Laxelv	298, 414
Angaaende Farbargjørelsen af Storfossen i Tanaelven	300, 415
	Side.
Angaaende Overflytning af Skydsstationen i Sydvaranger fra Elvenæs til Kirkenæs	Dok. Besl. 309, 416
Plan for Udvidelse af Telegrafnettet i Vestfinmarken	364, 445

Sag Nr. 4. 1891.

(F. A. J. N. 629. 1890.)

Angaaende den faste Skydsstation i Karasjok.

Fra Amtmanden i Finmarkens Amt.

Vadso den 3die Novbr. 1890.

Til

Amtsformandskabet.

Under 22de August 1889 fattede Amtsformandskabet saadan Beslutning, Forh. 1889 Pag. 151 ff.:

„Paa Betingelse af, at Statskassens Tilskud til den faste Skydsstation i Karasjok forbliver uforandret, samtykker Amtsformandskabet i, at der fremdeles indtil Videre af Amtskommunens Midler udbetales Stationsholderen ved nævnte Skydsstation Kr. 26.67 aarlig uden Hensyn til, om Karasjok Kommune fritages for at udrede det tilsvarende Beløb.“

Denne Beslutning blev derefter meddelt det Kongelige Indredepartement, der imidlertid i Skrivelse til Amtet af 24de December 1889 under Henvisning til det tidligere Marine- og Postdepartements i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 24de Juli 1877, udtalte, at der ikke af Statskassen vilde kunne udredes større Beløb til den faste Skydsstation i Karasjok end to Trediedele af det samlede Beløb, der af Stationsholderen faktisk oppebæres for Stationens Underholdelse.

Indredepartementets nævnte Skrivelse blev derefter under 22de Januar 1890 gennem Fogden i Tanen kommuniseret Karasjoks Herredsstyrelse med Tilføiende, at da den af Amtsformandskabet fastsatte Betingelse efter Departementets Udtalelse ikke kunde opfyldes, vilde Amtsformandskabets derpaa grundede Samtykke være at anse som bortfaldt, og at Karasjok Kommune som Følge heraf, saalænge der ikke var fattet lovlige Bestemmelse om den faste Skydsstations Nedleggelse, fremdeles vilde have at udrede Tilskuddet til Stationen med Kr. 26.37.

Med Foranstaaende har jeg for Sammenhængens Skyld troet at burde gjøre det ærede Amtsformandskab bekendt.

N. Prebensen.

Sag Nr. 5. 1891.

(F. A. J. N. 3025. 1890.)

Andragende om Bidrag til Vedligehold af Veien Vadso - Ekkero.

Til

Finmarkens Amt.

Efter at det for Statens Regning anlagte Veistykke Vadso - Ekkero den 19de dennes er blevet afleveret til Herredet i fuld færdig Stand til fremtidig Vedligeholdelse af Herredet og Amtet, paa samme Maade som de øvrige lignende Veianlæg i Amtet, er man blevet opmærksom paa, at der ikke haves nogen Bestemmelse fra Amtsformandskabet om med hvilket Beløb, Brændevinsafgiftskassen overtager de vanlige $\frac{2}{3}$ af Omkostningerne ved Veiens Vedligeholdelse. Som bekendt danner dette Veistykke Fortsættelsen af den nu besluttede Veilinie Tananæs - Seida - Vadso. For Veiliniere Tananæs - Bonakas og Bonakas - Seida besluttedes af indeværende Aars Amtsformandskab Brændevinsafgiftskassens Overtagelse af $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsesomkostningerne begrændset med indtil Kr. 15.00 pr. Kilometer, der formentlig ogsaa vil blive den fremtidige Maalestok for Bevilgninger af denne Klasse. I Henhold hertil tillader man sig ærbødigt at anholde det høie Amt om at bevirke denne Amtsformandskabs Beslutning til ogsaa at gjælde Vadso - Ekkerøveien.

Vadso Formandskab den 30te August 1890.

Ærbødigt

V. Andersen.

Sagen forelægges Amtsformandskabet med Bemærkning, at den oparbejdede Vei fra Vadso til Ekkero udgjør 14 Kilometer. Under Henvisning til Amtsformandskabets tidligere Beslutninger, kfr. f. Ex Forh. 1890 Pag. 232 - 234, tillader jeg mig at henstille til Amtsformandskabet at fatte saadan Beslutning:

„Brændevinsafgiftskassen overtager Udredelsen af $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsesomkostningerne ved Veianlægget Vadso - Ekkero indtil et Beløb af Kr. 210.00 aarlig.“

Finmarkens Amt den 28de April 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 6. 1891.

(F. A. J. Nr. 4334. 1890.)

Angaaende Overtagelsen af Vedligeholdet af Elveforbygningen ved Lampebakken og Veianlægget ved Eibybakken.

Fra Amtmanden i Finmarkens Amt.

Vadso den 17de December 1890.

Til

Amtsformandskabet.

Ved Høieste Resolution af 14de November 1890 er det bestemt:

„At de af Finmarkens Amtsformandskab og Altens Herredskommune henholdsvis under 23de August og 3die December 1889 fattede Beslutninger om Overtagelse af Vedligehold af den med Bevilgning af samme Aars Storthing iværksatte Elveforbygning ved Lampebakken i Alten i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 50 og § 39 naadigst approberes, forsaavidt de nævnte Kommuner derved paafores Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.“

Altens Herredsstyrelses Beslutning af 3die December 1889 er saalydende:

„Altens Kommune overtager Ansvaret for den fremtidige Vedligeholdelse af den nye Elveforbygning ved Lampebakken i Alten mod $\frac{2}{3}$ — to Trediedels — Refusion af Amtskommunen.“

Hvilket jeg herved har den Ære at meddele under Henvisning til Amtsformandskabsforhandlingerne for 1889 Pag. 260 ff., og med Bemærkning at Elveforbygningen ved Lampebakken og Veianlægget ved Eibybakken under en den 7de August 1890 af Amtmanden i Forening med Medlemmerne af Altens Formandskab, Altens Lensmand og de tvende af Amtsformandskabet dertil opnævnte Mænd — Amtsformandskabsforhandlingerne 1890 Pag. 222—223 — foretagen Befaring og Besigtigelse blev overtagne til Vedligehold af Altens Kommune og Finmarkens Brændevinsafgiftskasse eller Amtskommune.

N. Prebensen.

Sag Nr. 7. 1891.

(F. A. J. N. 453. 1891.)

Kontrakt mellem Finmarkens Amtskommune og Handelsmand R. Sundfær om Leie af Arrestrum i Kiberg.

Fra Amtmanden i Finmarkens Amt.

Vadso den 30te April 1891.

Til

Amtsformandskabet.

Herved har jeg den Ære at meddele, at jeg i Henhold til den mig af Amtsformandskabet under 7de August 1890 givne Bemyndigelse, Forhandl. Pag. 209—210, paa Amtskommunens Vegne har leiet Arrestrum i Kiberg af Hr. R. Sundfær paa Vilkaar, som nærmere ville erfares af hermed følgende Exemplar af Kontrakten.

N. Prebensen.

Kontrakt

mellem Finmarkens Amtskommune og Handelsmand R. Sundfær om Leie af Arrestrum i Kiberg.

Undertegnede Handelsmand R. Sundfær forpligter sig herved til:

1. at skaffe Finmarkens Amtskommune forsvarligt og af Fogden i Vardo Fogderi godkendt med Brisk forsynet Arrestrum i Kiberg mod en Godtgjørelse af Kr. 60.00 aarlig;
2. at opvarme og renholde Rummet uden særskilt Godtgjørelse;
3. at overtage Fangernes Bispisning for den for Amtsfængslernes Arrestforvarere til enhver Tid bestemte Godtgjørelse uden anden Afønning som Arrestforvarer. Godtgjørelsen af Leien af Lokalet udredes aarlig, naar Fiskeopsynet hæves, efter Regning, forsynet med Opsynsbetjentens Attestation om, at Lokalet i Aarets Løb har staaet til Opsynets og Politiets Disposition. Godtgjørelsen for Fangernes Bispisning udredes efter særskilt for hver Fange udfærdiget, af Fogden i Vardo attesteret Regning.

Nærværende Kontrakt er bindende for et Tidsrum af 10 Aar og forbliver ogsaa gjældende efter dette Tidsrum, med mindre den er opsagt med en Frist af 12 Maaneder. Dog skal Kontrakten i Tilfælde af R. Sundfærs Forflyttelse eller dodelige Afgang kunne opsiges fra begge Parters Side inden Udlobet af de ommeldte 10 Aar med en Frist af 6 Maaneder.

Vadso den 22de December 1890.

Kiberg den 4de Februar 1891.

Paa Amtskommunens Vegne.

Radm. Sundfær.

N. Prebensen.

Sag Nr. 33. 1891.

(F. A. J. N. 1831. 1891.)

Andragende om Bidrag til Bygning af Bro over Nyelven i Næsseby Herred.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

I Anledning en skriftlig Henvendelse fra Beboerne i Nyelven og Græsbakken om at faa Bro bygget over Nyelven enedes Herredsstyrelsen i Modet den 2den Oktober f. A. om at lade undersøge Beskaffenheden af Stedet, hvor man tænkte sig hensigtsmæssigste Plads for Anlægget, samt at erhverve Overslag over dettes Kostende.

I Modet den 30te Januar d. A. fremsattes de begjerte Oplysninger, hvorefter vedtoges vedlagte Overslag.

Derefter besluttedes enstemmig: Ordføreren anmodes om at indgaa til næste Amtsformandskab med Andragende om at faa Halvparten af Udgifterne bevilget af Brændevinsafgiftskassen.

I Henhold hertil skal jeg ærbodigst ansøge om, at der af Brændevinsafgiftskassens Midler tilstaaes Næsseby Kommune Halvparten eller Kr. 133.90 af Udgifterne ved Opførelsen af Broen over Nyelven efter legitimeret specificeret Regnskab og mod at Kommunen overtager Vedligeholdelsen.

Næsseby Herredsstyrelse den 7de Marts 1891.

Paa dens Vegne

Ærbodigst

B. Jacobsen.

Overslag

over Omkostningerne ved Opførelsen af en Bro over Nyelven i Næsseby Herred.

1 Stenkar	Kr. 150.00
5 Master a Kr. 5.00	„ 25.00
12 St. 3" Planker a Kr. 2.40	„ 28.80
2 Spirer a Kr. 1.50	„ 3.00
20 Kg. Næver	„ 3.00
Spiger og Bolter	„ 5.00

Transp. Kr. 214.80

	Transp. Kr. 214.80
Førsel og Opkjøring	„ 35.00
3 Arbejdsdage for 2 Mand a 3.00	„ 18.00

Tilsammen Kr. 267.80

Næsseby Formandskab den 7de Marts 1891.

Paa dets Vegne

B. Jacobsen.

Andragendet forelægges Amtsformandskabet med Bemærkning, at Lensmanden i Næsseby har anbefalet Andragendet paa det Bedste og tilfoiet, at det er ham vel bekendt, at Bro over Nyelven er i høi Grad paakrævet ikke mindst af Hensyn til Skolebornene, der for at søge Græsbakkens Skolehus hver Dag maa passere Elven. Med Hensyn til Overslaget bemærker Lensmanden, at han ikke har haft Anledning til at gjøre sig op en bestemt Mening derom, men anser han Overslagssummen i ethvert Fald ikke for hoit ansat.

Jeg tillader mig at anbefale Andragendet og saaledes henstille til Amtsformandskabet at fatte saadan Beslutning:

Til Bygning af Bro over Nyelven i Næsseby Herred bevilges af Brændevinsafgiftskassen Halvdelen af Udgifterne indtil et Beløb af Kr. 140.00 mod at den øvrige Del af Udgifterne udredes paa anden Maade samt mod at Herredet overtager Broens fremtidige Vedligehold.

Finmarkens Amt den 5te Juni 1891.

N. Prebensen.

Andragendet forelægges Amtsformandskabet, idet jeg under Henvisning til Amtets Paategning paa det af Lebesby Formandskab for Amtsformandskabet i 1890 fremsatte Andragende heller ikke iaar kan andet end anbefale Andragendet. I Anledning af den af Amtsformandskabet ifjor til Amtmanden rettede Anmodning om at søge Udgifterne til Jordmodervæsenet overførte til Medicinalfondet undlader jeg ikke foreløbig at meddele, at Amtet under 8de November 1890 indgik til det Kongelige Justitsdepartement med fornøden Forestilling, i Anledning hvoraf jeg imidlertid endnu ikke har modtaget noget Svar.

Finmarkens Amt den 26de Juni 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 53. 1891.

(F. A. J. N. 1912. 1891.)

Angaaende Spørgsmaal om Opretholdelsen af de finmarkske Landdistrikters og Byers Særstilling til Udligningen af den almindelige Veiskat.

Fra Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for de offentlige Arbeider.

Kristiania den 17de Juli 1890.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Storthinget har under 12te Juni 1890 ved Behandlingen af Indstilling fra Veikomiteen angaaende Bevilgning til Fremme af Veiarbeider for den indenrigske Samfærdsel fattet følgende Beslutning:

„Regjeringen anmodes om at tage Spørgsmaalet om en forandret Fordeling af det Beløb, der skal udlignes paa Matrikulskylden udenfor Finmarkens Amt og paa Byerne udenfor Finmarken, og hvad dermed staar i Forbindelse, under Overveielse, samt i Tilfælde, hvorvidt de finmarkske Landdistrikters og Byers Særstilling til denne Udligning fremdeles bør opretholdes, og meddele Resultatet i Forslaget til Veibudgettet for kommende Storthing.“

Idet Departementet henviser til vedlagte Aftryk af ovennævnte Indstilling S. Nr. VII og ligeledes vedlagte Nr. 173 og 174 af Storthingst. for d. A., skal man udbede sig Hr. Amtmandens Betænkning angaaende Spørgsmaalet om at ophæve Finmarkens Særstilling ligeoverfor det øvrige Land med Hensyn til Udligningen af den almindelige Veiskat.

P. Birch-Reichenvald.

H. Riddervold.

Fra Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for det Indre.

Kristiania den 26de Juli 1890.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Storthinget har ifølge Meddelelse fra Departementet for de offentlige Arbeider under 12te Juni d. A. ved Behandlingen af Indstilling fra Veikomiteen angaaende Bevilgning til Fremme af Veiarbeider for den indenrigske Samfærdsel fattet følgende Beslutning:

„Regjeringen anmodes om at tage Spørgsmaalet om en forandret Fordeling af det Beløb, der skal udlignes paa Matrikulskylden udenfor Finmarkens Amt og paa Byerne udenfor Finmarken, og hvad dernæd staar i Forbindelse, under Overveielse, samt i Tilfælde, hvorvidt de finmarkske Landdistrikters og Byers Særstilling til denne Udligning fremdeles bør opretholdes, og meddele Resultatet i Forslaget til Veibudgettet for kommende Storting.“

Se Indst. S. VII for 1890 samt Stortingstidende for 1890, Forh. i Stortinget Nr. 173 og 174.

Departementet for de offentlige Arbeider har i denne Anledning i Skrivelse hertil af 17de d. M. bedet meddelt, hvorvidt nærværende Departement af Hensyn til Udstrækningen af Statens Eiendomsrettigheder i Finmarken eller af andet Hensyn maatte have noget at bemærke i Anledning af det vakte Spørgsmaal om at medtage det finmarkske Landdistrikt under Udligningen til Veivæsenets Fremme.

Departementet anmoder Hr. Amtmanden om at afgive Deres Erklæring angaaende det nævnte Spørgsmaal efter at have undergivet Sagen saadan forberedende Behandling, hvortil De maatte finde Anledning.

Ole Furu.

H. Vogt. fung.

Forinden Amtet afgiver den i foranstaaende Skrivelser fra Departementet for de offentlige Arbeider og Departementet for det Indre attraaede Erklæring om, hvorvidt de finmarkske Landdistrikters og Byernes Særstilling til Udligningen af den almindelige Veiskat bør bibeholdes, har jeg troet at burde indhente Amtsformandskabets Udtalelse.

Spørgsmaalet har herfra været forelagt Byernes Kommunebestyrelser og Magistrater, der i Sagens Anledning have afgivet vedliggende Betænkninger.

De paagjældende Aktstykker af Stortingsforhandlingerne, Indst. S. VII. 1890 og Stortingstidende s. A. Nr. 173 og 174 følger hermed.

Finmarkens Amt den 27de Juni 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 54. 1891.

(F. A. J. N. 2246. 1891.)

Angaaende Deling af Kistrands Lægedistrikt.

Udskrift

af Lebesby Formandskabsforhandlingsprotokol i Mode den 8de Juni d. A. forsaavidt nedenstaaende betræffer.

Som bekendt har Kistrands Læge at betjene foruden Kistrands Præstegjeld ogsaa Lebesby og Karasjoks Præstegjælde. Distriktet er for vidtstrakt til at betjenes af en Læge, hvilket man af Erfaring kan godtgjøre, hvorfor man anmoder Ordføreren om at indgaa med underdanigst Andragende til Regjeringen om at fremsætte Forslag om muligt for førstkommende Storting at bevilge Gage til en Distriktslæge for Lebesby og Kjøllefjord Sogne.

Lebesby Formandskab den 14de Juni 1891.

Erbodigst

N. Johansen.

p. t. Ordfører.

Nils Johansen Ordfører i Formandskabet i Lebesby Præstegjeld i Tanens Fogderi i Finmarkens Amt ansøger paa Herredets Vegne, om at der for anstundende Storting fremsættes Kongelig Proposition om at der af Statskassen bevilges Løn til en Distriktslæge for Lebesby og Kjøllefjord Sogne.

Som bekendt horte Lebesby Herred indtil 1869 under Tanens Lægedistrikt. Ligesaa Karasjok. I Aaret 1869 toges Karasjok og Lebesby Herreder fra Tanens Lægedistrikt og sløges sammen med Kistrand af Maaso Distrikt for at danne et eneste under Navn af Kistrands Lægedistrikt. At Karasjok kom til at høre sammen med Kistrand under en Læge var naturligt. Men for Lebesby Vedkommende er det nu ligesaa ubekvemt som før under Tanen. Et Blik paa Kartet vil vise dette. Fra Lebesby Dampskibsanbudssted er her 18 Dampskibsmil til Kistrand, hvor Lægen bor. Stadig Dampskibsfart har man kun Sommermaanederne. Skal Lægen hentes udenfor Dampskibsfartens Tid, maa to skarpe aabne Fjorde, Laksefjord og Porsanger, passeres foruden et cirka 2 Mil bredt Eide fra Veinæs ved Laksefjorden og Kjes ved Porsangerfjorden, som ogsaa maa passeres. Tillige maa bemærkes, at naar Lægen er

Sag Nr. 56. 1891.

(F. A. J. N. 2315. 1891.)

Angaaende Skydsstationsholdet i Seida.

Fra Amtmanden i Finmarkens Amt.

Vadso den 6te Juli 1891.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Under Henvisning til Amtsforhandlingerne for 1890 Pag. 97 ff. har jeg den Ære at meddele, at Karl Johannessen Raijala har opsagt Skydsstationsholdet i Seida, hvilket er overgaaet til Anders Jacobsen Tapio overensstemmende med nedenstaaende Kontrakt.

N. Prebensen.

Kontrakt

mellem det Offentlige ved Fogden i Tanen og Anders Jacobsen Tapio om Overtagelse af fast Skydsstation i Seida, Tanens Thinglag, Tanens Fogderi.

§ 1.

Der pligtes at forrette Skyds paa Tanaelven med 2 Elvebaade (tvende forsvarlige Skydsfolk til hver Baad og ad Landeveien med 2 Heste og Kjærre eller Karjol.

§ 2.

Skydsplichten strækker sig efter Tanaelven til Guldholmen og Polmak og med Heste til Nyborg eller paa Vinterføre tillige til Polmak og Langnæs i Tanen.

§ 3.

Der holdes tætte paalidelige Elvebaade, Slæder for Vinteren og for Sommeren solide Resievoiture af ovennævnte Sort.

§ 4.

Skydsen skal være færdig senest $\frac{1}{4}$ Time efter Forlangende, dog kunne fra Skyds hjemvendte Heste forlres udhvilede i 3 Timer, før de udgaa til ny Skyds.

§ 5.

For Stationsholdet opbeærer Stationsholderen en aarlig Lon stor 300 Kroner, der udredes saaledes:

Kr. 220.00 af Statskassen i Henhold til Kongelig Resolution af 4de April

1889. Kr. 80.00 — det tidligere Bidrag — med $\frac{2}{3}$ af Statskassen, $\frac{1}{6}$ af Amtskommunen og $\frac{1}{6}$ af Herredskommunen.

Stationsholderen er derhos berettiget til at beregne af den Reisende pr. km. Vandskyds 7.5 Øre pr. Mand og 2.5 Øre pr. almindelig Elvebaad samt pr. km. Landskyds 15 Øre pr. Hest.

Det bemærkes, at Veilængden fra Seida til Nyborg er tilladt beregnet med 30 km.

§ 6.

Kontrakten begynder fra 1ste Juli 1891 og gjælder 1 Aar men ansees fremtidig fornyet paa lignende Tidsrum, forsaavidt den ikke opsiges med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne.

§ 7.

Stationsholderen har at holde sig efterrettelig de til enhver Tid gjældende Love og Anordninger vedkommende Skydsvæsenet samt for egen Bekostning at anskaffe en malet Tavle med Angivelse af Afstandene mellem de Steder, hvortil der skydses.

§ 8.

Kontrakten undergives Amtets Aprobation.

Tanen den 24de Juni 1891.

Marguido Parelus.
kst. Foged.

Anders Jacobsen Tapio.

Approberes.

Finmarkens Amt den 6te Juli 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 66. 1891.

(F. A. J. N. 2648. 1891.)

Forestilling fra Veidirektøren angaaende Veiarbeider i Amtet.

Fra Veidirektøren.

Kristiania den 6te Juli 1891.

Til

Finmarkens Amsformandskab.

Herved tillader Veidirektøren sig at afgive Forestilling angaaende de Veisager, som formentlig bør forelægges indeværende Aars Amsformandskab i

Finmarkens Amt

tilligemed Forslag til Budget for Budgetterminen 1ste Juli 1892 — 30te Juni 1893, hvori dog senere Omstændigheder muligens kunne foranledige Forandringer, naar Budgettet til Hosten skal behandles endeligen fra Veidirektørens Side.

Ved Veisagernes Forelæggelse for 1887 Aars Amsformandskab anbefalede Veidirektøren Tilveiebringelse af en om end blot foreløbig Oversigt over de foreliggende Krav paa Veie og Broer i Finmarkens Amt.

Veidirektøren omerindrede den af Amsformandskabet i 1880 vedtagne Plan, der omfattede følgende Anlæg:

A. I Vestfinmarken.

1. Bosekop—Eiby med Bro over Eibyelven.
2. Bosekopbugten—Elvebakken—Tverelydalen.
3. Elvebakken, rundt Rafsbotten.
4. Sopnæs—Tappeluft—Bunden af Oxsfjord.
5. Vikran—Ingo.
6. Kistrand—Repperfjorden.

B. I Ostfinmarken.

1. Seida—Guldholmen (eller Gavesluft).
2. Vadso—Bussesundet.

Veidirektøren har fundet samtlige disse Anlæg berettigede undtagen Litr. A. 6. Derimod opstillede Veidirektøren som nyt No.

3. Karlebotten—Nyborg—Seida Veien.

I Budgetforslaget for Terminen 1887—1888 udtalte Arbejdsdepartementet, at

Veianlægget Vadso—Vardo (ovenstaaende Litr. B. 2.) syntes at burde komme i fortrinsvis Betragtning blandt de finmarkske Projekter.

Amsformandskabet 1887 opstillede følgende Klassification af de foreslaede Veiarbeider:

I. Klasse.

1. Bosekop—Eiby.
2. Opstagning og Oprydning af Fjeldveien til Koutokeino.
3. Ingo—Vikran.
4. Seida—Gavesluft.
5. Vadso—Vardo.

II. Klasse.

6. Bro over Eibyelven.
7. Bosekop—Tverelven.
8. Elvebakken—Rafsbotten.
9. Bro over Altenelven.

III. Klasse.

10. Sopnæs—Oxfjordbund.
11. Kistrand—Riperfjorden.
12. Nyborg—Karbotten.

Som et af de mest berettigede Anlæg anbefalede Amtmanden i Skrivelse af 30te September 1887 til Veidirektøren Vadso—Vardo til snaest mulig Udførelse.

I Henhold til det Anførte og under Hensyn til, hvorledes Veiarbejdsdriften senere har udviklet sig i Finmarkens Amt, gaaes over til den mere specielle Behandling af de Veisager, som efter Veidirektørens Mening for Tiden ere mest frem-skudte.

1. Tanen (Nr. 4)

cfr. Storth. Prop. Nr. 1, Hovedpost VII (1891), Pag. 1—4 og 10—12.

Den mest omfattende Plan, hvis Gjennemførelse er calculeret til 158000 Kr., gaar ud paa Oparbejdelse af Kjørevei i en Længde af Henved 36 Km. gennem Tanadalen fra et Punkt ligeoverfor Seida — altsaa uden Broanlæg over Tanaelven — til Tananæs.

Heraf er den nordligste Strækning, Tananæs—Bonakas, der er anslaaet til Kr. 55700.00, under Oparbejdelse i Henhold til Storthingsbevilgning af 1890, lydende paa Kr. 20000.00. Til Fortsættelsesarbejder mellem sidstnævnte Punkter var i vedkommende Budgetprop. for Terminen 1891--1892 opført et Beløb af Kr. 25000.00; men Storthinget har iaar — overensstemmende med Veikomiteens Indstilling bevilget 30000 Kr., hvorefter denne Stræknings Fuldførelse yderligere skulde kræve en Bevilgning af Kr. 5700.00; — cfr. Indst. S. Nr. 82. Pag. 261--262.

Ved Sagens Forelæggelse for Storthinget 1891 var Distriktsbidraget ikke endelig ordnet, men Amtmanden har i Skrivelse af 3die September 1890 udtalt, at han anser det utvivlsomt, at der af Tanens Herred vil blive fattet en Beslutning, som supplerer den af Amtsformandskabet fattede, saaledes at Storthingsbeslutningens Betingelse bliver opfyldt.

Med Hensyn til Planen for Anlæggets Fortsættelse mellem Bonakas og Seida har Amtsformandskabet og Amtmanden ikke fundet at kunne slutte sig til Veidirektorens Forslag, der gaar ud paa Oparbejdelse af Vintervei med Broer, men derimod anbefalet Anlæggets Fortsættelse efter samme System som befulgt paa Partiet Tananæs—Bonakas.

Ved samme Anledning er dette Veianlæg, i Tilfælde af Concurrance, af Amtsformandskabet stillet foran Veien Ekkerø—Vardo.

Veidirektøren bebudede under disse Omstændigheder nærmere Udtalelse angaaende Planen for Udbedring af Strækningen Bonakas—Seida paa et senere Stadium, og Arbejdsdepartementet antydede i sit Budgetforedrag til vedkommende Kongelige Prop. for 1891 -- se Pag. 11 -- at dette Spørgsmaal vilde blive søgt fuldstændig belyst til Forelæggelse for Storthinget i 1892.

I Henhold til Veidirektorens Budgetfremstilling for 1891 er Vintervei mellem Bonakas og Seida anslaaet til 31000 og Sommervei til 104000 Kr., altsaa Sum for Sommervei mellem Seida og Tananæs 159700 Kr. mod for meddelt 158000 Kr.

For at lindre Arbejdsløden i Vinter har Arbejdsdepartementet gaaet ind paa forskudsvis Anvendelse af et Beløb af 5000 Kr. til fortsat Arbejdsdrift mellem Tananæs og Bonakas.

Under 9de Marts 1891 har Veidirektøren i Skrivelse til Amtmanden i Finmarkens Amt fremholdt, at det Beløb, som en Sommervei mellem Bonakas og Seida vil kræve mere end en Vintervei, nemlig 53000 Kr., er saa betydeligt, at det frem-

deles betvivles, hvorvidt det ligeoverfor de mange eksisterende Krav paa Veie saavel i Finmarken som Landet iøvrigt er berettiget for Tiden at opstille Oparbejdelse af Partiet Seida—Bonakas til Sommervei som en Sag af 1ste Klasse, ihvorvel det blev medgivet, at Elven til sine Tider kan være slem at benytte som Færdselsvei; men — tilføiedes der — dette er dog Undtagelse, og hvad specielt dens Benyttelse om Sommeren angaar, antages Turisterne uden Tvivl at ville foretrække den interessante Baadfart efter Elven istedetfor at kjøre langs samme, om der dertil var Anledning, i hvilken Forbindelse gjordes opmærksom paa, at det jo under enhver Omstændighed er Tanken at beholde Overfart ved Seida, hvor derfor Distriktet formentes at maatte etablere en ordnet Færgeindretning.

Veidirektøren anholdt om Amtmandens fornyede Udtalelse saavel om Veisagen i sin Almindelighed som angaaende de for den fremtidige Bebyggelse af Tanadalen gjældende Regler samt Udsigterne til at faa disse forandrede.

Som Svar herpaa har Veidirektøren modtaget vedlagte Skrivelse af 10de Juni 1891 med Bilage fra Amtmanden, hvoraf sees, at han fastholder sit tidligere Standpunkt.

Under disse Omstændigheder tillader Veidirektøren sig at foreslaa, at man for næste Budgettermin indskrænker sig med Hensyn til denne Rute til at fuldfore Strækningen Tananæs—Bonakas, navnlig da det efter det Foreliggende sandsynligvis endnu vil tage adskillig Tid, forinden Jordsalgssagen bliver ordnet, og man formentlig bor enes om at søge opført et forholdsvis betydeligt Beløb til Broen over Altenelven.

2. Bro over Altenelv (Nr. 9).

cfr. Storth. Prop. No. 1, Hovedpost VII (1891), Cap. 5, Pag. 4 og 12—15.

I Budgetpropositionen for Terminen 1891--1892 blev opført et Beløb af Kr. 20000.00 til Paabegyndelse af Anlæg af Jernbro over Altenelv ved Elvebakken i Altens Herred paa Betingelse, at Distriktet overtager Erstatning for Grund og anden Jordskade, hvorom der maatte blive Spørgsmaal, samt Broens fremtids Vedligehold.

Med Hensyn til den endelige Disposition for Broen har Veidirektøren forbeholdt sig senere Udtalelse efter Udførelse af endel yderligere Beregninger over Elvens Vandføring m. V. Ved samme Anledning antydedes en Calculsum for Broen af 70 a 80000 Kr.

Storthingets Veicomite — se Indst. S. No. 82, Pag. 266 — indstillede efter

Conferance med Veidirektoren paa en Bevilgning, stor 15000 Kr., til Anlæggets Paa-begyndelse i Budgetterminen 1891—1892 og gik iøvrigt ud fra, at det billigste Alternativ for Jernkonstruktion vælges, hvorhos den udtalte, at næste Storting forventes meddelt Oplysning om, hvorvidt yderligere Reduktion kan ske i Henhold til Veidirektorens Antydninger.

Denne Indstilling er af Stortinget bifaldt.

Resultatet af de ovenfor nævnte Beregninger kan endnu ikke meddeles, da vedkommende Vandobservationer først senere paa Aaret kunne afsluttes.

Imidlertid kan det vel med Sikkerhed forudsættes, at Anlæggets Fortsættelse under enhver Omstændighed bliver at opføre paa næste Budgetforslag med et for Driften passende Beløb, om hvis Størrelse der maa pleies Forhandlinger med Bestyreren til Hosten, efterat Anlægget er bleven iværksat, og man har faaet et sikrere Overblik over Forholdene i det Hele taget.

3. Nalkanæs.

Under Henvisning til Storth. Prop. No. 1, Hovedpost VII. (1891), Kap. 5, Pag. 4, bemærkes, at Amtsformandskabet i 1890 anbefalede Statsbevilgning til Omlægning af ovennævnte Veistykke, beliggende i den ovre Del af Tverelvdalen paa Vinterveien mellem Alten og Karasjok samt delvis Kantokeino, hvilket Parti oplyses at berede Færdselen overordentlig store Vanskeligheder Host og Vinter paa Grund af Issvuld.

Af Brændevinsafgiftskassen er bevilget $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsen „indtil Kr. 5.00 pr. Km. aarlig“.

Lensmanden i Alten har antydnet en Plan for Omlægningen, hvorefter denne skulde blive 8 a 9 Km. lang og for en brugbar Vei koste 2000 a 2500 Kroner.

Amtmanden har forelagt Altens Herredsstyrelse Sagen til Vedtagelse af Grund og Gjerde samt det Manglende af Vedligeholdelsen.

Ved Beslutning af 27de September 1890 har imidlertid nævnte Herredsstyrelse nægtet at overtage nogen Andel af Vedligeholdet, da Veien befandtes ikke at have nogen Betydning for Herredet. Herredsstyrelsen udtalte derimod, at Karasjok og Kantokeino eller Poststyrelsen som de i Omlægningen Interesserede burde paatage sig Vedligeholdet sammen med Brændevinsafgiftskassen.

Karasjok Herredsstyrelse har imidlertid i Mode den 22de December 1890 nægtet at bidrage Noget i nævnte Henseende, ligeledes under Anførsel af, at Nalkanæs-omlægningen ingen Interesse har for dette Herred.

Ved samme Anledning antydedes en anden Plan for Anlægget, idet anbefales at følge Stranden af Indsjoen Gulojavre, hvorved skulde vindes saavel i Transportevne som med Hensyn til Omkostninger.

De af ovennævnte Oplysninger, som ikke findes i Budgetforelægget iaar, indløb til Arbejdsdepartementet med Amtmandens Skrivelse af 30te Januar 1891, hvorefter nævnte Departement har oversendt Sagen til Veidirektoren med Skrivelse af 16de Marts 1891.

Dernæst blev Ingeniør Holst overdraget at gjennemgaa Projektet i Marken og indkomme med Forslag.

Han har med Skrivelse af 4de Juni 1891 indsendt Resultatet af sin i Vinter udførte Befaring af Stroget, ledsaget af Overslag og Udtalelse om Planen for Anlægget, Færdselsforholdene m. V.

Han oplyser bl. A., at den af Lensmanden i Erklæring af 4de Juli 1890 omhandlede Indsjo „Storvandet“ og den af Karasjok Herredsstyrelse i forannævnte Beslutning af 22de December 1890 omhandlede „Gulojavre“ antagelig er samme Indsjo, hvorefter der formentlig ikke er nogen Forskjel mellem den af Lensmanden og den af Herredsstyrelsen anbefalede Hovedretning, som ogsaa er tiltraadt af Ingeniør Holst.

Længden af Omlægningen er af Sidstnævnte fundet at blive 8780 m., der for en meget tarvelig Kjørevei uden Grusning er anslaaet til 3000 Kroner i Arbejdsomkostninger. At faa en saadan Udbedring af Veiforholdene i dette Strog vil efter Ingeniør Holsts Mening være til stor Fordel for Færdselen, bl. A. derved, at man da med Hjulredskab vil kunne komæ frem til de ovre Fjeldpartier paa en Tid af Aaret, da Trafiken her kan foregaa med Ren og Pulk i længere Tid, da det under nuværende Forholde er ufremkommeligt i lavere Strog.

At domme af de omhandlede Herredsstyrelsesbeslutninger synes imidlertid Sagen at være af mindre Interesse for vedkommende Distrikt end tidligere antaget, hvorfor det formentlig kan være tvivlsomt, om Anlægget for Tiden bor søges opført paa Budgettet, hvilket under enhver Omstændighed ikke anbefales af Veidirektoren, saalænge Distriktet vægrer sig for at overtage de mulige Udgifter med Grundens Erhvervelse og de udførendes Arbejders Vedligehold.

4. Akkerfjord—Kjeilen paa Hjelmso (Fodsti).

Under 6te Februar 1890 indsendte 179 Fiskere et Anbragende til Maaso Formandskab om, at der for offentlige Midler maatte blive oparbejdet en Gangsti

mellem Fiskeværret Kjeilen og Akkerfjord paa Hjelmso, idet anfortes, at det undertiden er livsfarligt at gaa nævnte Strækning under nuværende Forholde, samt at der under Loddefisket er stærk Trang tilstede for en Fremkomst tilfods mellem nævnte Punkter, da Soveien medfører en stor Omvei; kfr. medfølgende Skizze.

Herredsstyrelsen behandlede Sagen i Møde den 30te Mai 1890 og anbefalede den paa det Bedste til Amtmandens videre Forfoining.

Lensmanden i Maaso har i en paa Foranledning under 30te Juli 1890 afgivet Erklæring ligeledes udtalt sig for Foretagendets Nytte og Nødvendighed samt anbefalet omhandlede Andragende.

Herredstyrelsen har dernæst paa Foranledning under 3die November 1890 antydnet i Tilfælde at ville garantere Grundafstaaelse m. V. samt overtage de udførendes Arbeiders fremtidige Vedligehold.

Efterat Sagen var indkommen til Veidirektøren med Ingeniør Holst's Paategningsskrivelse af 29de December 1890, anmodedes denne under 1ste Mai 1891 om ved Leilighed at undersøge Sagen i Marken og derunder tage under Overveielse, om ikke Linien burde føres om Skjæringsbugt for bedre at komme til Nytte for de langs Øens Nordostside liggende Gaarde.

Ingeniør Holst har imidlertid i Svarskrivelse af 19de Juni 1891, der med Bilage vedlægges, efter udført Befaring af Stroget bemærket, at den af Veidirektøren antydede Modifikation ikke med Fordel lader sig gennemføre paa Grund af Terrainforholdene. Han finder derimod den af Fiskerne antydede Retning at være den hensigtsmæssigste, hvorfra der fører en Arm til Sortvik, som foreslaaes bibeholdt uden Udbedring.

Den af Hr. Holst foreslaaede Plan gaar da blot ud paa at planere en 1 m. bred Fodsti paa de værste Partier mellem Akkerfjord og Kjeilen samt Anbringelse af Gekænder, hvor saadant paakræves. Idet Ingeniør Holst forudsætter Gekænderet anbragt paa indre Side, ere Omkostningerne for den hele Plan af ham suppositions-mæssigt anslaaede til ca. 2000 Kr. i Arbeidsomkostninger. Han tror, at en saadan Plan efter Omstændighederne vil afhjælpe Behovet. Med Hensyn til Foretagendets Berettigelse slutter han sig til de foreliggende tidligere Udtalelser med følgende Tillæg: „Kjeilen er det største Fiskevær paa Hjelmso. Her var i Almindelighed 70 a 80 Baade, i Sortvik kan der ligge 40 a 50 Baade og i de 2 Fiskevær i Akkerfjord, Spillet og Havn, antagelig tilsammen ca. 100 Baade. Kjeilen er paa grund af sin lette Udrør et godt Fiskevær, og er der vakt Motion om at faa en Del Mudring udført, hvorved der vil

faaes Plads for 100, muligens flere Baade. Akkerfjord er den eneste nævneværdige, Havn paa Hjelmso, Kjeilen er alene Baadhavn og i Sortvik kan kun et meget indskrænket Antal Fartøier ligge. Akkerfjord og Sortvik, det sidste dog alene efter Signal fra Land eller Dampskibet, anløbes af Lokaldampskibet fra Hammerfest, men da Expeditionen i Sortvik er meget vanskelig, hvis det ikke er stille Veir, bliver vistnok dette Anløb hyppig sloifet. Akkerfjord er saaledes det eneste sikre Dampskibsanløbssted paa Hjelmso. Naar der saa i Kjeilen ligger opimod 300 Mand og i Sortvik kanske 150, er det jo indlysende, at Færdselen over til Akkerfjord maa være stor, og falder den ogsaa udelukkende i en Tid, da Fremkomsten er farligst paa Grund af Is og haard Sne.

Jeg maa derfor paa det bedste anbefale, at et passende Beløb snarest muligt anvendes til Udbedring af Fodstien mellem Akkerfjord og Kjeilen, og tror jeg Kr. 2000.00 dertil bør anvendes. Foretrækkes Anvendelsen af Jerutoug fremfor Kjætting til Gekænderet, er Overslaget vistnok kun Kr. 1700; men Arbeidsforholdene paa Hjelmso ere saa usædvanlig dyre, og Overslaget støtter sig alene til Barometeropgang altsaa til lidet detaljeret Behandling i Marken, saa Prissættelsen lettelig kan vise sig at have været for liden. Det vilde ogsaa være meget heldigt, om Udbedringen kunde udstrækkes lidt længere end paaregnet i Overslaget, hvor alene det høist Nødvendige er medtaget. Kr. 2000.00 maa vistnok ogsaa siges at være et lidet Beløb i Forhold til den Nytte, som derfor haabes opnaaet.“

Veidirektøren finder efter det Foreliggende, at der maa være Grund til Bevilgning af Statsmidler til dette Foretagende, som for en forholdsvis liden Sum synes at maatte blive til stor Nytte for Fiskerne, og vil derfor anbefale Sagen til Amtsforsamlingens velvillige Udtalelse. Men det synes tvivlsomt, om den af Ingeniør Holst foreslaaede Anbringelse af Rækværket paa indre Side er tjenlig, da Is og Sne formentlig isaafald tor forudsættes ofte at ville hindre dets frie Benyttelse.

I Tilfælde bør man derfor vistnok anbringe Rækværket langs Stiens ydre Side, selv om dette vil medføre større Omkostninger, hvad paa Forhaand kan vides at ville blive Tilfældet, især da man derhos formentlig ogsaa bør anbringe nogle flere Rækværksstolper end af Hr. Holst forudsat, idet han har tænkt sig en indbyrdes Afstand af 10 m. mellem Stolperne.

At angive det eventuelle Tillægs Størrelse kan Veidirektøren for Nærværende ikke gjøre, men selv om man skulde komme op i et Beløb af ca. 3000 Kr., synes

det at være rigtigere at gaa til den større Udgift, naar man derved kan opnaa en under vanskelige Forhold sikrere Foranstaltning.

Efter Bemyndigelse

A. Fænger Krog.

Foranstaaende gjennem det Kongelige Departement for de offentlige Arbeider modtagne Forestilling fra Veidirektoren giver jeg mig den Ære at forelægge Amsformandskabet.

Med Hensyn til Veiarbeiderne i Tanen tillader jeg mig at henstille til Amsformandskabet at fastholde og gjentage sin under 8de Aug. 1890 fattede enstemige Beslutning, Fhdl. 1890 Pag. 234—235 om Veianlæggets Fortsættelse til Seida efter samme System som befulgt paa Partiet Tananæs—Bonakas. Ligeledes tillader jeg mig at henstille til Amsformandskabet at fastholde og gjentage sine tidligere Beslutninger af 12te Aug. 1887 og 8de Aug. 1890 angaaende Veiarbeidernes Rækkefølge paa Linien Tananæs—Seida—Vadsø—Vardo, Forhandl. 1890 Pag. 243—245. Naar Veidirektoren anfører, at det sandsynligvis vil tage adskillig Tid, forinden Jordsalgs-sagen bliver ordnet, saa maa dette bero paa en Misforstaaelse; det vil tvertimod af Amtets hosliggende Skr. til Veidirektoren af 10de Juni 1891 fremgaa, at jeg nærer det bedste Haab om, at Sagen i den aller nærmeste Tid vil være ordnet.

Med Hensyn til Broen over Altenelven, Forhdl. 1890 Pag. 236—243 tillader jeg mig at henstille til Amsformandskabet at anbefale, at der til Amlæggets Fortsættelse bevilges saa stort Beløb, som budgetmæssige Hensyn maatte tillade og Arbeidets jevne Fremgang maatte paakræve.

Over Nalkanæs, kfr. Forh. 1890 Pag. 313 ff., tor man formentlig ikke gjøre sig Haab om for Tiden at se noget Veiarbeide fremmet, da saavel Altens som Karasjoks Herredsstyrelser, saaledes som af Veidirektoren anført, have nægtet at overtage Vedligeholdet og de med Grund-erhvervelse forbundne Udgifter.

En Fodsti fra Akkerfjord til Kjeilen paa Hjelmsø tillader jeg mig med Veidirektoren at henstille til Amsformandskabets velvillige Udtalelse og Behandling. Den af Veidirektoren paaberaabte Korrespondance vedliggør.

Finmarkens Amt den 24de Juli 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 67. 1891.

(F. A. J. Nr. 2702. 1891.)

Indberetning fra Hansens Institut Lindern for Skoleaaret 1890—1891 om den Aands-
svage Isak Hansen Kiby.

Fra Hansens Institut, Lindern.

Kristiania den 13de Juli 1891.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Herved har jeg den Ære at afgive Beretning for Skoleaaret 1890—91 om den med Bidrag af Amtskommunen i Institutet anbragte Gut

Isak Hansen Kiby af Vadsø Landsøgn

fodt 1—10—72, optaget i Institutet 13—10—85

Eleven blev ifjor Sommer for Religionsfagenes Vedkommende opdyttet i øverste Klasse. Foruden de reglementerede Timer i Religion har han gjennem hele Skoleaaret desuden havt daglig Extraundervisning i Katekismus, hvorved det er lykkedes at bibringe ham om end en enfoldig saa dog en klar og forholdsvis grundig Opfatning af den kristelige Børnelærdom. Han er derfor ivaar blevet konfirmeret med Vidnesbyrd om ganske god Kristendömskundskab.

I de til Oplærelse i manuelle Arbeider bestemte Timer har han været oplært paa Snedkerværkstedet, hvor han har erhvervet sig saamegen Indsigt og Færdighed i Snedkerhaandværket, at han har det fornødne Grundlag til videre Uddannelse deri og i det hele taget gjort saa gode Fremskridt, at han har Betingelse for at kunne forsorge sig selv. Han kan saaledes naarsomhelst udskrives som fuldt erhvervsdygtig.

Ærbødigt.

H. Hansen.

Indberetningen forelægges Amsformandskabet med Henstilling at beslutte, at Amtskommunens Bidrag ophører med indeværende Aars Udga ng.

Finmarkens Amt den 16de Juli 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 78. 1891.

(F. A. J. N. 2837. 1891.)

Anmodning om Amtsformandskabets anbefaling til Anlæg af Vei mellem Kistrand og Laxelv.

Fra Kistrands Formandskab.

Kistrand den 25de Juli 1891.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Som det ærede Amtsformandskab vil erindre, blev der fra Regjeringen i 1887 forelagt Amtsformandskabet til Udtalelse Række projekterede Veianlæg i Finmarken. Specielt blev der anmodet om Amtsformandskabets Erklæring om, hvilke og i hvilken Orden Anlæggene burde komme i Betragtning.

Amtsformandskabet inddelte de projekterede Anlæg i 3 Klasser, alt efter den Betydning, de antoges at have. I 3die Klasse opførtes et Anlæg mellem Kistrand og Repperfjorden. Dette kunde imidlertid ikke Veidirektøren anbefale, da han ikke kunde indse, at Veiens Betydning stod i nogetsomhelst rimeligt Forhold til dens Kostende, en Betragtning hvori jeg er fuldt enig med Hr. Direktøren.

Derimod blev der ikke med et eneste Ord nævnt et Veianlæg mellem Kistrand og Laxelv, uagtet et saadant af alle lokalkjendte maa ansees for at være af overordentlig stor Betydning. Rigtignok har Forholdene, siden Veilinerne fra først af blev projekterede, udviklet og forandret sig betydeligt, men dog ikke mere end at det maa synes rent uforklarligt, at ikke Linien Kistrand--Laxelv blev taget med.

Forøgelsen af Folkemængden inden Kistrands Herred er væsentlig foregaaet i Laxelv og paa Vestsiden af Fjorden, hvor Veien tænkes lagt, og antages den samlede Folkemængde her at udgjøre 14—1500 Mennesker, af hvem Veien væsentlig vilde blive benyttet. Dertil kommer, at Befolkningen fra Karasjøk i de senere Aar mere og mere er begyndt at hente sine Varer fra Laxelv, da dette uden Sammenligning er den korteste Vei, ad hvilken de kan komme med Hest til Kysten. En Fortsættelse af Veien langs Stranden til Handelsstederne Kolvik og Kistrand vilde selvfølgelig i hoi Grad lette dem Adgangen til at skaffe sig de nødvendige Varer, der ofte ikke kan erholdes i Laxelv under de nuværende vanskelige Kommunikationsforholde.

Da Veidirektøren for 3 Aar siden var paa Reise heroppe, havde jeg en Konferance med ham angaaende denne Veilinie, og er jeg saa heldig at kunne meddele, at han udtalte sig med megen Sympathi om Sagen, hvorfor jeg tør forudsætte, at den vil kunne gjøre Regning paa hans varme Anbefaling som et Anlæg, der i første Række bør komme i Betragtning.

Afstanden mellem Kistrand og Laxelv er omtrent 4 Mil, og skal jeg til Sammenligning anføre, at Længden af den paatænkte Vei mellem Vardø og Vadsø er over dobbelt saa stor, og jeg tør med Tryghed udtale, at den her omhandlede Vei uden Sammenligning vil blive langt mere benyttet.

I Skrivelse af 19de Juni d. A. anmodede Leusmand Grape Herredsstyrelsen om at indgaa gennem Amtsformandskabet til Den Kgl. Norske Regjering med Andragende om, at der fremsættes Kongelig Proposition for næste Storting om Bevilgning af Midler til nævnte Veianlæg, og anbefalede Herredsstyrelsen den 14de Juli enstemmig Sagen paa det bedste.

Det er i Anledning af dette Paalæg, jeg herved tillader mig ærbødigst at anmode det ærede Amtsformandskab om at anbefale, at der snarest muligt søges tilveiebragt Midler til Veianlæg mellem Kistrand og Laxelv.

Efter Sagens Forelæggelse for Amtsformandskabet anmodes Hr. Amtmanden om at indsende den til vedkommende Departement.

J. Nordang.

Forelægges Amtsformandskabet til Udtalelse.

Finmarkens Amt den 30te Juli 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 79. 1891.

(F. A. J. N. 2783. 1891.)

Angaaende Farbjergjørelsen af Storfossen i Tanaelven.

Fra Amtmanden i Finmarkens Amt.

Vadso den 3die August 1891.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Under Henvisning til Forhandl. 1890 Pag. 63--69 har jeg den Ære hoslagt at forelægge Amtsformandskabet:

1. Udskrift af Amtets Veibefaringsprotokol for saavidt angaar Befaringen og Besigtigelsen i August Maaned f. A. af Storfossen i Tanaelven;
2. Gjenpart af Amtets Skrivelse til det Kongelige Departement for de offentlige Arbeider af 2den September 1890;
3. Skrivelse fra Bestyreren for Finmarkens Havneanlæg til Kanaldirektoren af 18de November 1890;
4. Skrivelse fra Kanaldirektoren til Departementet for de offentlige Arbeider af 14de Januar 1891;
5. Skrivelse fra Departementet for de offentlige Arbeider til Amtet af 15de Juli 1891.

Forinden endelig Bestemmelse om Rendearbeidets Overtagelse finder Sted, skulde jeg tilraade, at de af Amtsformandskabet i forrige Aar opnævnte Mænd i Forening med Amtmanden endnu engang besigtigede Arbeidet og udtalte sig derom. Amtsformandskabets Bestemmelse i saa Henseende udbedes, ligesom jeg, for saa vidt ny Besigtigelse maatte ansees overflodig, ogsaa tor anholde om Amtsformandskabets Udtalelse om, hvorvidt noget maatte findes til Hinder for at overtage Arbeidet som af Departementet forlangt.

N. Prebensen.

Udskrift

af Finmarkens Amts Veibefaringsprotokol.

Aar 1890 den 29de August forfeg Undertegnede Amtmand i Finmarken i Forening med undertegnede Ordførere i Tanen, Karasjøk og Næsseby, N. Hansen, M. Isaksen og B. Jacobsen samt Lensmanden i Poluak Hanssen Befaring og Besig-

tigelse af de for Statskassens Regning udforte Arbeider til Farbjergjørelse af Storfossen i Tanaelven.

I Befaringen og Besigtigelsen deltog paa det Offentliges Vegne Ingeniør H. B. Olsen.

Amtmanden fremlagde:

1. Skrivelse fra Departementet for de offentlige Arbeider af 21de Juni 1890 med 2 Bilage;
2. Amtskomiteindstilling til Sag Nr. 35 med Bilage;
3. Skrivelse fra Ingeniør Olsen, dat. Vardo den 14de Juli 1890;
4. Gjenparter af Skrivelse og Telegram fra Amtet til Ingeniør Olsen henholdsvis af 21de Juli og 9de August 1890;
5. Telegram fra Ingeniør Olsen af 9de August 1890.

Amtmanden bemærkede, at han efter at have modtaget det under 5 fremlagte Telegram var bleven enig med de af Amtsformandskabet opnævnte Mænd samt Ingeniør Olsen om nærværende Forretnings Foretagelse idag.

Ingeniør Olsen fremlagde Planhefte vedkommende Arbeiderne i Storfossen.

De udforte Arbeider bleve i sin Helhed befarede og besigtigede, hvorefter man sammentraadte i det af Kanalvæsenet opførte Hus ved Storfossen.

Ordforer Isaksen erklærede, at den oparbejdede Rende efter hans Mening ikke svarede til Hensigten; han ansaa det fremdeles lettere at arbeide sig opad Fossen paa den finske Side end paa den norske, hvor Renden laa; til Nod kunde man komme frem i Renden med tom Baad, derimod ikke med Gods i Baaden. Dette var ogsaa den almindelige Mening blandt Finnerne.

Ordførerne Hansen og Jacobsen antog, at Renden vilde blive fyldestgjørende, naar der langs dens indre Bred blev oparbejdet en Trækvei saaledes, at man ad denne ikke alene kunde trække Baadene efter Line, men ogsaa, naar Vandforholdene krævede det, bringe Varerne op.

Lensmand Hansen ansaa en Trækvei langs Renden onskelig men ikke absolut fornøden, for at Renden kunde ansees fyldestgjørende, derimod var der et Par store Stene, som han ansaa det nødvendigt at faa bort.

Ordforer Isaksen paaviste tvende store Stene paa Rendens yttre Side, der efter hans Mening burde jevnes med almindelig Vandstand for at lette Tommertod-

kunne indrømme Amtskommunen den begjærede Henstand med Overtagelsen af Vedligeholdet af dette Rendarbejde, hvilket, efter hvad Kanaldirektøren oplyser, nu er udført i endog større Udstrækning, end der var forudsat i den oprindelige af Amtsformandskabet vedtagne Plan, kfr. Hr. Amtmandens Skrivelse senest af 26de August 1886.

Man skal derfor anmode om, at det nævnte Vedligehold overensstemmende med Kanaldirektørens Forslag strax maa blive overtaget af Amtet uden Hensyn til, om Midler til Anlægget af den ovenomhandlede Trækvei maatte blive bevilget eller ikke, hvorhos bemærkes, at Departementet efter det Foreliggende ikke finder Grund til at anbefale udført yderligere Efterarbejder.

Hans Nysom.

Arne Carlsen.

Sag Nr. 80. 1891.

(F. A. J. N. 2596. 1891).

Angaaende Overflytning af Skydsstationen i Sydvaranger fra Elvenæs til Kirkenæs.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Jeg tillader mig herved ærbødigst at anholde om, at Thingtolk og Skydsskaffer maa blive ansat i afdøde Lensmand Klerks Sted, og tror jeg at burde tilfoie, at Handelsmand Figenschou vistnok er villig til at overtage begge Hverv.

— — — — —
Som eneste Gjestgiver paa den Kant er det formentlig mest stemmende med de Reisendes Interesser, at Hr. Figenschou ogsaa overlades Skydsskafferbestillingen.

Varanger Foged og Sorenskriverembede den 27de Mai 1891.

A. Jacobsen

kst.

Fra Amtmanden i Finmarkens Amt.

Vadsø den 16de Juni 1891.

Til

Hr. Fogden i Varanger.

Forinden Videre foretages i Anledning af det af Hr. Fogden i Skrivelse af 27de Mai 1891 fremsatte Forslag om at beskikke Handelsmand i Sydvaranger Figenschou til Skydsskaffer i Stedet for afdøde Lensmand Klerk og saaledes overflytte Skydsstationen fra Elvenæs til Kirkenæs, skulde jeg anmode Hr. Fogden om at foranledige Sagen, forsaavidt angaar Spørgsmaalet om Skydsstationens Flytning, forelagt Sydvaranger Herredsstyrelse.

Skydsskafferen har hidindtil oppebaaret en Godtgjørelse af Kr. 20.00 aarlig. Godtgjørelsen er formentlig stipuleret til nævnte Beløb af Hr. Fogden med Hjemmel af Amtsformandskabets Beslutning af 28de Juni 1865, Forhdl. samme Aar Pag. 96 Sag Nr. 96, kfr. Forhdl. for 1859 Pag. 69 Sag Nr. 22. Den med Lensmand Klerk i sin Tid oprettede Kontrakt bedes in originali eller i Gjenpart vedlagt Sagen.

N. Prebensen.

Fra Fogden i Varanger.

Vadsø den 15de Juli 1891.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt

I Anledning af Hr. Amtmandens ærede Skrivelse af 16de ds. giver jeg mig den Ære at meddele, at Sydvaranger Herredsstyrelse i Møde den 3die ds. enstemmig har fattet saadan Beslutning: „Kommunebestyrelsen ved intet at bemærke ved Skydsstationens Overflyttelse fra Elvenæs til Kirkenæs.“

Skydsskafferens Godtgjørelse har som i Hr. Amtmandens Skrivelse forudsat været stipuleret med Hjemmel af Amsformandskabets Beslutning af 28de Juni 1865.

Den med Lensmand Klerk oprettede Kontrakt har ikke været at finde hverken her ved Arkivet eller blandt Klerks efterladte Papirer, idet hans Enke har meddelt, at hun antager, at den er strøget med ved Elvenæs's Brand i 1869.

Jul. Johnsen.

Sagen forelægges Amsformandskabet til Udtalelse.

Finmarkens Amt den 4de Aug. 1891.

N. Prebensen.

Sag Nr. 81. 1891.

(F. A. J. Nr. 2867. 1891.)

Antegnelser med Besvarelser og Vedtegninger til Altens Fogeds
Amskommuneregnskab for 1890.

Post 1.

- Ant. Bilag 34 udviser, at Per Andersen Utzi har hensiddet i Varetagtsarrest i 2 — to — Dage. Kr. 1.53 er anvist forlidet udbetalt, som bliver at godtgjøre forhenværende Lensmand Worum og føres til Udgift i næste Regnskab.
- Besv. Kr. 1.53 vil blive godtgjort forhenværende Lensmand Worum og ført til Udgift i næste Regnskab.
- Vedt. Til Observation efter Besvarelsen.

Post 2.

- Ant. Statskassens Tilskud for Arrestanterne Erik Oluf Olsen, Bilag 32 og Per Rasmussen Plemski, Bilag 33, sees kun opført til Indtægt for 2 Dage hver istedetfor 3 Dage hver, derfor bliver at føre til Indtægt i næste Regnskab Kr. 1.60.
- Besv. Kr. 1.60 vil blive ført til Indtægt i næste Regnskab.
- Vedt. Til Observation efter Besvarelsen.

Post 3.

- Ant. Bilagene 49 og 50 mangler. Nu berigtiget.
- Vedt. Bortfalder som berigtiget.

Post 4.

- Ant. Under 10de Udgiftspost er ført til endelig Udgift som uerholdelig Amskat for Alten Kr. 384.80. Det er en Selvfølge, at da Belobet, der tidligere har været indtægtsført, men ikke indkommet, maa føres til Udgift for at ballancere Indtægten, men dette maa ske ved at opføres under Beholdningen som Amskassens Tilgodehavende hos vedkommende Herred; thi regnskabsmæssig kan kun det Belob, Kassen har at udrede, eller som er virkelige Tab, føres til endelig Udgift, men da det her omhandlede Belob vil blive Gjenstand for fornyet Udligning med et følgende Aars Skat, er det vildledende at føre det til endelig Udgift, altsaa som tabt for Amskassen.
- For Fremtiden bør denne Post opføres som Beholdningspost.